

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

September 2020 | CS

Komunikace v dob? krize

V tomto posledním – francouzském – příspěvku do naší rubriky se o své zkušenosti s pandemií COVID-19 podělila místopředsedkyně EHSV odpovědná za **komunikaci Isabel Caño Aguilar**. Popisuje v něm, jak pandemie od základů změnila celou agendu komunikace EHSV, neboť solidarita a odhodlání, které pandemie přinesla, se staly ústředním motivem veškeré jeho práce a iniciativ, a především pak **Ceny za občanskou solidaritu pro rok 2020**. Podle místopředsedkyně „už po této pandemii nikdy nic nebude jako dřív. Naší povinností je však jednat a zajistit, aby byla Evropa silnější. Žádají nás o to evropští občané.“

Dessine-moi... (Nakresli mi...)

Rubrika s názvem „Dessine-moi...“ se chýlí ke konci. Poslední články obohacují řadu svědectví, která nás doprovázela od začátku pandemie. Tyto upřímné příběhy o nedobrovolné době izolace v nás vyvolávají dojetí, vybízají nás k tomu, abychom v ostatních lidech hledali to, co je krásné, a abychom se více soustředili na smysl života a ve větší míře si uvědomovali, že je důležité prožívat každý okamžik.

Poděkování patří členům, kteří přispěli k poslední části této série: **Claudine Otto, Giulia Barbucci, Laure Batut, Bente Sorgenfrey, Karolina Dreszer-Smalec, Diljana Slavova, Renate Heinisch, Janusz Pietkiewicz, Jože Smole, Martin Siecker, Arnaud Schwartz.**

Jménem celého týmu EHSV info děkujeme všem 43 představitelům 27 členských států, kteří věnovali čas a úsilí na to, aby svými texty potěšili čtenáře a vylíčili jim své objevné poznatky, emoce a názory na těžkou dobu, kterou zažíváme.

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

ÚVODNÍK

Občanská společnost musí využít dynamiky a za pomoci osvětleného realismu hledat nové cesty

V této době urychlených změn jsme svědky toho, jak křehké mohou naše demokracie, naše společnost a naše planeta být.

Předsednictví jsem se ujímal v dubnu 2018 s přesvědčením, že urychlení naší cesty k udržitelné Evropě vyžaduje, abychom znovuobjevili humanistický duch renesance. Na pozadí brexitu a před nastávajícími evropskými volbami jsem věděl, že zásadní úlohu při přechodu ekonomiky k udržitelnějším a inteligentnějším modelům musí sehrát občanská společnost.

Na konci svého funkčního období tento měsíc mohu říci, že Evropa opět prokázala svou odolnost. Nacionalisté a euroskeptici byli v evropských volbách poraženi a pandemie COVID-19 zasadila jejich falešnému narativu jednoznačný úder. EU přijala bezprecedentní opatření a během několika měsíců zlikvidovala zdánlivě nezpochybnitelná tabu, když dokázala ochránit naše občany a komunity a investovat do silné strategie pro budoucnost, a to na základě dosud vůbec nejširšího konsenzu.

Jsem dnes stále více přesvědčen, že tři priority mého předsednictví - udržitelný rozvoj, mír a kultura - zůstávají jádrem této renesance pro Evropu.

Pandemie mohla být varovným signálem, ale už nyní čelíme změně klimatu a extrémnějším povětrnostním jevům. Plán EU na podporu oživení přijatý v souvislosti s pandemií COVID-19 je jedinečnou příležitostí, jak se vyhnout katastrofě a učinit z Evropy světového lídra v oblasti udržitelnosti.

Občanská společnost může jít příkladem. Byli jsme první z institucí EU, která vyslechla Gretu Thunbergovou a mladé klimatické aktivisty, kteří se vydali do ulic, aby požadovali okamžitou změnu. V EHSV jsme byli prvními, kdo zavedl modely oběhového hospodářství a udržitelného

rozvoje. Naše volební obvody budou spolu s místními samosprávami i nadále v první linii při provádění plánu na podporu oživení po pandemii a budou se snažit zabránit chaosu. Velice brzy se bude konat konference o budoucnosti Evropy, která je příležitostí, abychom společně směřovali k nové Evropě.

Robert Schuman ve svém prohlášení před 70 lety uvedl, že světový mír by nemohl být zachován bez tvůrčího úsilí, jež je úměrné nebezpečím, která tento mír ohrožují. Nikde na světě, nikdy v historii, neprožívali ženy a muži tak dlouhé období míru, stability a ekonomické prosperity; nikdy neexistovala taková záruka svobod a práv, jako je tomu nyní v Evropě. Nicméně, jak všichni víme, nesmíme usnout na vavřínech.

Evropa prošla zkouškami způsobenými řadou krizí - tentokrát šlo o neočekávanou a bezprecedentní pandemii, jež byla tím nejhorším, co nás dosud potkalo. Jsem si však jist, že máme dostatek energie a tvořivosti, abychom z ní mohli všichni společně vyjít ještě silněji. Nastal teď čas, abychom se této výzvě znovu postavili.

Naše instituce zastupující evropskou občanskou společnost, jež nedávno oslavila 60. výročí svého založení, musí hrát svou úlohu v době, kdy se obnovuje schopnost soustředit se na to, co je skutečně důležité, být otevřenější změnám a navrhnout způsoby budování Evropy „naplňováním konkrétních cílů, vytvářejíc nejprve skutečnou solidaritu“, jak uvedl Robert Schuman.

REUnaisanci skuteční muži a ženy, kteří se odváží inovovat, snít, angažovat, riskovat a pěstovat kolektivní smysl pro zodpovědnost, a zároveň s rozumem, nadšením a osvíceným realismem zkoumat nové cesty.

Luca Jahier

předseda EHSV

POZNAMENEJTE SI

6. a 7. října 2020, Brusel, Belgie

uvítací akce pro nové členy EHSV

27., 28. a 29. října 2020, Brusel, Belgie

obměna složení – plenární zasedání EHSV

KAROLINA DRESZER-SMALEC: „PONAU? ENÍ Z KORONAVIRU“

V březnu 2020 jsme si začali uvědomovat, že pandemie COVID-19 není jen zdravotní krizí, ale že bude mít dopad na mnoho aspektů našich životů. Bylo nám – sdužením a aktivistům – rovněž jasné, že v naší běžné práci budeme čelit novým výzvám. Ukázalo se, že situace je ještě horší, než jsme čekali.

V květnu 2020 jsme uspořádali „virtuální přípitek“. Po dvou měsících omezení volného pohybu osob a práce po internetu jsme se rozhodli, že se setkáme a probereme naše počáteční názory na toto období.

Společně s kolegy z Evropského občanského fóra, což je nadnárodní síť sdružující více než 100 asociací a nevládních organizací z 27 evropských zemí a aktivně se zabývající otázkami, jako je výchova k občanství, obrana lidských práv a prosazování demokracie, jsme několik hodin vášnivě diskutovali. Každý z nás měl svůj národní pohled, závěry však byly podobné.

Na základě této diskuse jsme vypracovali následující ponaučení...

Ponaučení první: Naše bezpečnost je závislá na bezpečnosti jiných lidí.

Je potřeba, abychom pro každého v naší společnosti i po celém světě zavedli všeobecnou zdravotní a sociální ochranu.

Ponaučení druhé: Všichni jsme zranitelní a naše osudy jsou úzce propojeny.

Základem mezinárodních vztahů a naší každodenní realitou musí být solidarita, rovnost, práva a péče.

Ponaučení třetí: Existuje obecné blaho.

Veřejné instituce musí sloužit obecnému blahu, nikoli specifickým zájmům, a musí jej chránit a uskutečňovat.

Ponaučení čtvrté: Rozhodujícím antivirem, který všichni potřebujeme, je demokracie.

Uvědomělost občanů, účast občanů, důvěryhodné informace, veřejný výzkum a vzdělávání a transparentní instituce – to vše je zárukou veřejného blaha.

Ponaučení páté: Globální tržní systém selhal.

Musíme přesunout výrobu, zavést oběhové hospodářství a každému poskytnout univerzální základní příjem.

Ponaučení šesté: Jsme správci Země, nikoli jejími majiteli.

Příroda naše omezení volného pohybu osob využívá k tomu, aby se vzpamatovala ze škod, které jsme způsobili. Musíme obnovit environmentální spravedlnost ve světě.

Ponaučení sedmé: Skuteční hrdinové jsou kritičtí pracovníci. Ženy jsou v přední linii.

V sociální hierarchii je nutné uznat přínos žen; ti, kteří jsou přehlíženi, musí mít možnost plně využívat svá práva.

Ponaučení osmé: Je nutné zpomalit čas.

Omezení volného pohybu osob nás přinutilo, abychom přiznali plnohodnotné postavení sociálním vazbám, trpělivosti, soucitu, což si musíme udržet dlouhodobě.

Ponaučení deváté: Potřebujeme lidskou, sociální a ekologickou bezpečnost.

Zavazujeme se ke spravedlivému oživení a spravedlivé transformaci v naší zemi, v Evropě a na celém světě.

Ponaučení desáté: Budoucnost musí být jiná než minulost.

Musíme si z toho vzít ponaučení a jednat společně.

Máme možnost se po skončení krize poučit více? Dokážeme tuto krizi přeměnit v novou šanci?

Jsem přesvědčena, že budoucnost musí být jiná než minulost.

MARTIN SIECKER: ŽIVOT VŽDY Z TĚ LEPŠÍ STRANY BER

Tato situace je pro mne něčím zcela novým, ještě nikdy předtím jsem žádnou pandemii nezažil. Na internetu jsem našel seznam deseti nejhorších pandemií v dějinách lidstva a dozvěděl jsem se, že tou poslední, jež předcházela pandemii COVID-19, byla španělská chřipka v roce 1920. Jsem sice možná starý, ale ne až zas tak moc.

Moje žena má sníženou odolnost vůči choroboplodným zárodkům, a velmi snadno tedy chytí nějakou nemoc. Pokud se tak stane, pak je u ní obrovské riziko vzniku chronického respiračního onemocnění. Z tohoto důvodu se usilovně vyhýbáme kontaktu s jinými lidmi. Pro nás oba je to nová zkušenost. Ona se víceméně izolovala od světa, aby se nenakazila. A já musím dělat věci, které měla doposud na starosti ona, například chodit na nákupy. Před touto krizí jsem při nich pomáhal tím, že jsem metr za ní tlačil nákupní vozík, který ona plnila potravinami. Teď je tomu jinak.

Tlačit nákupní vozík je snadné – prostě jedu za ní a dumám nad tím, jak změnit svět k lepšímu, zatímco ona do vozíku ukládá zboží. Od té doby, co je to na mně, se dlouze zastavuji u každého regálu, protože nevím, po čem sáhnout. Nákupní seznam říká, že je třeba koupit kávu. V nabídce jsou ale desítky různých značek a všechny vypadají stejně. Dále tu máme toaletní papír, ale kolik má mít vrstev? Jednu, dvě, tři, nebo čtyři? Když jdu do supermarketu s manželkou, jsme venku za pár minut, protože ona ví, co chce koupit a kde to najde. Pro mě jsou obchody bludištěm. Jen u piva si umím rychle vybrat, všude jinde trávím mučivým rozhodováním celé hodiny.

Počáteční reakce Nizozemců na pandemii mě překvapila – byla jednotná a solidární. Bohužel se však ukázalo, že určitá nevelká skupina vzájemně spřažených a jinak zavrženíhodných jedinců má velmi krátkou paměť a že se jejich solidarita během několika týdnů vypařila. Lidé přestali dodržovat

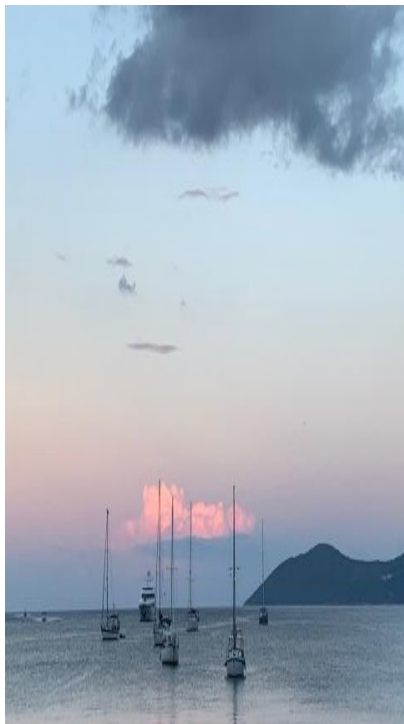
pravidla a nařkli vládu, že porušuje jejich základní práva a omezuje jejich čtyři svobody. Pustili se tedy se státem do litého soudního sporu, aby se domohli svého nezczitelného práva pořádat večírky.

Naštěstí žijeme v Evropě, kde je (ve většině členských států) v poměrně velké míře zaručeno respektování demokracie a právního státu a zdravotní péče má ve srovnání s ostatními částmi světa velmi dobrou úroveň. Je jasné, že generací, která v důsledku pandemie trpí nejvíce, jsou s ohledem na svůj věk mladí lidé. V 19 letech chce člověk randit, sbírat první sexuální zkušenosti a bezhlavě se zamilovávat. V době pandemie je však i sebenevinnější objetí tabu. V mladých lidech to vyvolává pocit nejistoty a frustrace z neukojené touhy.

Stěžejní otázkou je, jak naložit s ekonomikou. Znovu ji po překonání pandemie rozběhnout, aniž by se oproti dřívějšímu něco změnilo? Anebo využít této příležitosti a přejít od nelítostného monopolního systému k

inkluzivnímu modelu, v němž budou vedle sebe v poklidu existovat udržitelné iniciativy menšího rozsahu se zodpovědně jednajícím velkými podniky? Buď budeme pokračovat jako doposud, nebo se přestaneme chovat jako nepřemýšlející stádo. Toto rozhodnutí pak ovlivní naši budoucnost a určí, zda přetrváme, nebo se podobně jako lumíci sebevražděně poženeme do propasti.

Mějte se dobře, ať už svůj čas budete trávit rozjímáním, úvahami či případně zpytováním svědomí.

JOŽE SMOLE: „KRIZE NÁS SJEDNOTILA A POSÍLILA“

Ocitli jsme se v situaci, kterou jsme nikdy předtím nezažili. Najednou tady byl virus a velmi rychle se šířil, takže byla v celé zemi zavedena úplná karanténa. Protože šlo o bezprecedentní situaci, neměli jsme žádné zkušenosti, jak se s ní co nejučinněji vypořádat. Ptali jsme se sami sebe, co bude dál. Zpočátku jsme byli vystrašení a bezmocní. Veškeré podnikatelské plány pro letošní rok (2020) byly prakticky okamžitě zrušeny a vzhledem k nejisté situaci jsou velmi nejisté i všechny plány do budoucna.

Všichni jsme si kladli tutéž otázku: co dál? Jak si poradit v této nové situaci karantény, úplné izolace a naprosté nejistoty, kdy to skončí? Největší strach a obavy vždy způsobuje neschopnost předvídat, co bude dál. Podobným způsobem nejprve zareagovaly i podniky. Všechny chtěly, abychom jim řekli, jak dlouho tato situace potrvá, jaká bude reakce vlády a s jakým druhem pomoci mohou počítat. Již ve velmi rané fázi začalo být jasné, že ne všichni jsme ve stejném postavení: pro některá hospodářská

odvětví, jako jsou cestovní ruch a logistika, znamenala tato krize zkázu, zatímco jiným, např. IT a potravinářství, přinesla nové příležitosti a výzvy.

Měli jsme štěstí, že naše vláda, ač nově vytvořená, zareagovala rychle a adekvátně, takže jsme společně navrhovali akční, podpůrné, pobídkové a další programy. Důsledně jsme proto udržovali přímý kontakt s velkým počtem našich členů z různých odvětví, což nám umožnilo být co nejlépe informováni o situaci v jednotlivých odvětvích, shromáždit co nejvíce nápadů týkajících se nejučinnější formy pomoci a poskytovat informace zástupcům vlády.

Co mi chybí nejvíce, je osobní komunikace a kontakty. Je pravdou, že během tohoto období se komunikovalo především on-line, zatímco komunikace osobní se z velké části vytratila. Obrovský digitalizační skok v elektronické komunikaci vzájemně mezi podniky a mezi státem a podniky, jakož i s veřejností a uživateli, lze považovat za jeden z největších přínosů pandemie COVID-19.

Výsledky nám ukázaly, že nejdůležitější je dobrá organizace a disciplína všech občanů při přijímání a respektování pokynů a opatření, protože pouze tak lze dosahovat správných řešení.

Skutečností je, že COVID-19 přinese změny v mnoha oblastech. Nevíme však ani to, jak dlouho tato pandemie potrvá, ani to, zda po jejím skončení nezačneme počítat období mezi jejími jednotlivými vlnami, protože nebudeme schopni se viru trvale zbavit. Krize se projevila ve všech oblastech – od vzdělávání a zdravotnictví až po finanční a hospodářské odvětví, jakož i jinde. Nevíme, jaká bude situace po jejím skončení, ani jak vážně bude zasažena ekonomika.

Nastane řada změn, o nichž zatím nemáme ani tušení, proto teď nemá smysl se ptát, která pracovní místa budou zrušena. Musíme všichni usilovat o to, aby byly naše podniky, a tedy i naše pracovní místa, po skončení krize co nejvíce konkurenceschopné. Toho dosáhneme nejen za pomoci státní podpory, ale také průběžným vzděláváním na všech úrovních.

Faktem zůstává, že období izolace nám jasně ukázalo, že samotná digitální komunikace nemůže nahradit osobní kontakty, ať už ve školách, při podnikání nebo při jiných činnostech. Naším cílem tedy samozřejmě je obnovení osobní komunikace, a to jak v rámci našeho sdružení, tak se všemi, s nimiž v současné době komunikujeme pouze on-line.

JANUSZ PIETKIEWICZ: SLUŽBY OBECNÉHO ZÁJMU A PANDEMIE

Na přelomu února a března jsme jako vždy v tuto roční dobu během studijních prací a diskusí spolu s našimi bulharskými přáteli oslavili svátek Martenica. Nasadili jsme si uzoučké náramky ze spletených červených a bílých šňůrek a pro štěstí jsme dostali malé vlněné panenky. Všude bylo cítit optimistické naladění v souvislosti s blížícím se jarem. Přáli jsme jeden druhému hodně zdaru do poslední fáze končícího pětiletého funkčního období EHSV.

Zaháněli jsme myšlenky na to, že by z Asie mohl přijít virus, který by narušil náš spořádaný život v srdci EU. Z jižní Evropy sice již přicházely určité signály a vážná varování, ale my jsme si mysleli, že nás před pandemií ochrání postupy evropských institucí. V nejhorším případě beztak vždy pomůže doušek domácí medicíny, „martenicové“ rakije, jak nás se smíchem ubezpečovali naši kolegové z Podunají. Žádosti o umístění dezinfekčních prostředků do jednacích sálů sice nebyly vyslyšeny, bylo nám však sděleno, že je situace pečlivě monitorována. Nedělali jsme si tedy příliš velké starosti.

Ještě ve středu 11. března jsem ve studijní skupině ECO/505 diskutoval o doporučeních na téma investičního plánu pro udržitelnou Evropu. Plánovali jsme si činnost v rámci jednotlivých sekcí a následující cesty. A pak se náš život znenadání zastavil. *Bylo zakázáno volně se přemísťovat.* Dalo by se to přirovnat k prudkému zabrzdění naplno rozjetého vlaku, od

jehož kol prskají záplavy jisker.

Nikdo netušil, že budou zavedena omezující opatření, která se budou den za dnem neustále zpříšňovat. Otřásl to samotnými základy našeho života. Zasáhlo nás psychické tsunami, jakýsi „smutek prostupující mysl“, jak se píše ve verších Ildefonse Gałczyńského. Byli jsme překvapeni tím, že nesmíme vycházet, a zmocnil se nás prostý strach. Nevěděli jsme, kam se obrátit o pomoc a kde sehnat potřebné produkty, a museli jsme změnit své zvyklosti.

Nenapadlo mě, že se do Bruselu dostanu až v červnu a že sem pojedou autem po prázdných dálnicích, protože ještě nebudou obnoveny letecké spoje. Vzpomínám si, jak jsem si s rozrušením vytiskl oficiální potvrzení pro cesty během pandemie COVID-19, které mi přišlo e-mailem od generálního tajemníka a bylo vystaveno 29. května 2020 ve čtyřech jazycích a opatřeno působivým kulatým razítkem. Mělo mi zaručit, že nebudu muset do karantény.

Pro jistotu jsem si to telefonicky ověřil u zdravotnických orgánů jednotlivých německých spolkových zemí, přes které jsem musel jet. 8. června jsem se v Bruselu poprvé zúčastnil hybridní schůze studijní skupiny ECO/510, 10. a 11. června pak plenárního zasedání.

Veřejnými sdělovacími prostředky i sociálními médii se již tehdy šířila záplava komentářů a také spekulací o tom, jak tento virus skutečně vznikl. Je škoda, že to zatím nebylo zpracováno v moderní literatuře ve formě podobných děl, jako je Boccacciův Dekameron ze 14. století nebo román Mor Alberta Camuse z roku 1947, které velmi věrně líčí boj lidstva s infekční nemocí a poukazují na stinné stránky lidské povahy.

V souvislosti se zkušenostmi s celosvětovým omezením volného pohybu a varováními před další vlnou šíření nákazy virem SARS-CoV-2, tentokrát v kombinaci se sezónní chřipkou, která si sama o sobě v řadě zemí každoročně vyžádá spoustu životů, dokonce i více než současná pandemie COVID-19, jsem si uvědomil význam služeb obecného zájmu. Po celá desetiletí byly tyto služby zanedbávány.

Během pandemie COVID-19 vyšlo konečně jasně najevo, že místní, regionální a celoevropští poskytovatelé těchto služeb hrají mimořádně důležitou a stabilizační úlohu. V sociální sféře konečně zavládlo přesvědčení, že hrají stěžejní roli v evropském sociálním modelu a že mohou být také pilířem oživení ekonomiky v rámci nástroje *Next Generation EU* a Zelené dohody pro Evropu.

Služby v oblasti energetiky, vodohospodářství, nakládání s odpady a veřejné dopravy umožnily, aby i v době naprostého utlumení ekonomiky pokračoval život v naší společnosti a lidé měli pocit jistoty. Vždyť bez dřívějších investic do těchto odvětví by nebyly možné tak samozřejmé věci, jako je ráno se doma osprchovat, uvařit si kávu nebo se včas dostat do práce nebo do nemocnice. Totéž platí, pokud jde o problémy v oblasti zdravotní péče a péče o osoby se zdravotním postižením a o seniory. Ta by nemohla fungovat, pokud by nebyly zavedeny postupy krizového řízení nebo by služby obecného zájmu nenašly podporu ze strany politiků a veřejnosti.

Stejně tak je třeba se nejprve zamyslet nad nesmírně důležitou oblastí vzdělávání, vědy a kultury v širokém slova smyslu, než si začneme stěžovat na obtíže, s nimiž jsme se potýkali během krize.

GIULIA BARBUCCI: HLAS ODBOR? BYL V T ?CHTO M?SÍCÍCH SILN?JŠÍ NEŽ KDY JINDY

11. března: Vracím se domů, do Říma. Atmosféra je tíživá a ve vzduchu jsou cítit obavy – na severu Itálie již počítají mrtvé. Moje dcera Ilaria se vrátila z Milána, kde studuje, a ta starší, Miriam, která žije a pracuje v Barceloně, je velmi znepokojena.

Večer vyhláší premiér Conte karanténu na celém území státu. V „červených“ zónách na severu je již v platnosti omezení volného pohybu osob, které občany daných oblastí uvrhlo do izolace.

Zavírají se školy, odkládají se ligové fotbalové zápasy a další zábavní a sportovní akce, jsou zakázány návštěvy nemocných ve zdravotnických zařízeních. Nesmí se cestovat veřejnými ani soukromými dopravními prostředky, jsou přerušeny postradatelné výrobní činnosti.

V Itálii nastala zcela nepředstavitelná situace. Lidé jsou dezorientovaní, mají strach. Zdá se totiž, že se virus šíří nekontrolovaně a nelze jej

zastavit.

Tvrdou realitu symbolizují dva výjevy: dlouhá kolona vojenských vozidel v Bergamu, která z regionu odváží mrtvá těla, jelikož na hřbitovech již není místo, a působivý a nezapomenutelný pohled na papeže Františka modlícího se na vyliďněném Svatopetrském náměstí, který 28. března přenáší televizní stanice po celém světě.

Italské odbory se společně s vládou okamžitě pouštějí do práce: je potřeba zabezpečit chod základních výrobních činností, aby se občanům zaručily nezbytné dodávky zboží do supermarketů a léčiv do lékáren. Odbory nikdy nepřerušily svoji činnost. Pomáhají lidem, kteří přišli o zaměstnání, a snaží se dohodnout s podnikateli na tom, aby umožnili práci na dálku či aby byla zaručena podpora příjmu, která již není dána.

Situace v nemocnicích se vymyká kontrole. Lůžka jsou plně obsazena, jednotky intenzivní péče jsou přetížené, zdravotnický personál vyčerpaný. Zdravotní sestry, ošetřovatelé, lékaři a zřízenci musí zůstat v karanténě daleko od domova, pracují nepřetržitě a musí snášet obrovský psychický tlak, když se starají o lidi, kteří umírají bez útěchy svých blízkých.

V této fázi jsme si všichni řekli, že na tyto okamžiky nikdy nezapomeneme. Dnes se snažíme vrátit k normálu, ale virus ještě poražen nebyl. V různých členských státech se stále objevují menší či větší ohniska nákazy a každý stát na ně reaguje po svém a přijímá vlastní opatření. A právě nyní, kdy by Evropská unie měla díky obrovskému ekonomickému úsilí ve prospěch všech členských států postupovat jednotně a koordinovat opatření jednotlivých států, si uvědomujeme, jak je to stále obtížné. Sám ale nikdo tuto válku nevyhraje.

Hlas odborů byl v těchto měsících slyšet více než kdy jindy. Odbory nejsou abstraktní pojem. Jsou to zaměstnanci, kteří státu předkládají oprávněné požadavky v oblasti sociální rovnosti, důstojnosti a respektu. Ti, kteří zažili situaci v nemocnicích, domovech pro seniory, obchodech, úklidových službách, dopravě a

podnicích, kde se porušují základní práva v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví na pracovišti, nám mohou navrhnout, jak změnit hospodářský a sociální model, který má zjevně své meze a ohrožuje budoucnost těch, kteří přijdou po nás.

To bych si přála pro své dcery Ilarii, která studuje v Miláně, a Miriam, která pracuje v Barceloně: svět jim šitý na míru, který bude udržitelný z ekonomického, environmentálního i sociálního hlediska.

DILJANA SLAVOVA: PANDEMIE COVID-19 M? NAU?ILA NEODKLÁDAT SVÉ ŽIVOTNÍ PROJEKTY

Dopady pandemie znovu zviditelnily hranice v Evropě, někdy dokonce v rámci jedné země. Dalo by se proto předpokládat, že se tím snížil i rozsah mezinárodní spolupráce mezi regiony a městy. Opak je však pravdou.

Jaký tedy byl život během omezení volného pohybu osob v Bulharsku? Pro dynamické a energické outdoorové nadšence, jako jsem já, těžký. Byla zavedena řada omezení. Museli jsme zůstat doma a ven jsme mohli pouze na nákup v otevíracích hodinách obchodů prodávajících základní potřeby, jako jsou potraviny, léky nebo domácí potřeby. Pro pohyb uvnitř i vně obchodů platilo povinné dodržování minimálně 1,5metrového fyzického odstupu. Bylo to poměrně složité: pokud člověk opustil město Sofii, musel vyplnit formulář s uvedením důvodu a cíle své cesty. Formulář se musel na vyžádání předložit policii.

Pozitivní zprávou je, že se lidé stali mnohem soběstačnějšími a začali mnohem více oceňovat místní potraviny, místní dodavatele a krátké potravinové řetězce. Zvýšila se poptávka po potravinách od zemědělců a po potravinách kupovaných přímo od pěstitelů. Iniciativy na místní úrovni podporují zahrádkářství a drobnou produkci zeleniny a bylin.

Tržnice zůstávají veřejnosti otevřené. Jsou tradičními místy prodeje potravin, osiva, sazenic zeleniny, ovoce, zeleniny a květin. To, že zůstávají – při dodržování přísných bezpečnostních opatření – otevřené, přispívá k zachování pocitu normality a zaběhnuté rutiny.

V horských oblastech jsou velmi aktivní také místní akční skupiny. Za účelem další podpory místních producentů domácích potravin během pandemie začaly na svých webových stránkách shromažďovat a sdílet užitečné kontakty.

Pravdou je, že v důsledku různých omezení cestování a styků jsme v naší organizaci museli všichni zrušit mnoho osobních schůzek a akcí, které obvykle usnadňují navazování spolupráce a šíření výsledků. Tato

omezení však naši činnost nezastavila – právě naopak. I nadále pokračujeme v účinné spolupráci na posilování horských regionů a zvyšování jejich odolnosti. V některých případech jsme přizpůsobili své pracovní plány a vyvíjíme teď společná řešení, jež by měla pomoci zranitelným regionům a městům v EU lépe se vyrovnat se současnou mimořádnou situací.

Zahájili jsme platformu nazvanou Podej ruku, jejímž cílem je podpořit solidaritu ve venkovských oblastech. Mezilidské solidaritě platforma napomáhá tím, že umožňuje navazování kontaktů mezi osobami, které potřebují pomoc, a dobrovolníky, kteří jsou ochotni doslova „podat ruku“. Její současná činnost je zaměřena na pomoc zranitelným, zdravotně postiženým a starým lidem s nákupy nebo péčí o domácnost (nikoli s osobní péčí) a na zajišťování hlídání dětí rodičům, kteří musí pracovat a nemohou pro své děti najít jiné řešení.

Ve venkovských a horských oblastech se objevila i řada dalších iniciativ, které poskytují obrázek odolnosti a silného pocitu vzájemné sounáležitosti, jemuž se v našich komunitách daří. Ponaučení, jež si z této doby odnáším, je neodkládat své životní projekty! To, co nás v obtížné době chrání, jsou naše aktivity.

CLAUDINE OTTO: NA EVROPSKÉ ÚROVNI JE POTŘEBA ZVÁŽIT VĚTŠÍ NEZÁVISLOST NA GLOBALIZACI

Po vyhlášení omezení volného pohybu osob se ulice vylidnily. To ticho je zarážející. Je konec každodennímu shonu, přesunům do zahraničí na dvouhodinovou schůzi, troubení aut ve městě či čekání na autobus, který ne přijet. Jako mnozí ostatní jsme se podřídili vynucenému odloučení a snažíme se v rámci možností přivyknout tomuto novému způsobu života. Pro mě je práce na dálku jednoduchá, pro mého manžela je však vzhledem k jeho povolání a k infrastruktuře nemyslitelná. Tato nemožnost přizpůsobit se ho však kvůli rekordní absenci jeho zaměstnanců stála několik probdělých nocí. Strach se rozšířil přinejmenším tak rychle jako samotný virus.

Nyní, když přešla první vlna, se sama sebe táži, v jakém psychickém, sociálním a ekonomickém stavu vyjdeme z této krize. Pandemie nám umožnila vytvořit si nový žebříček základních hodnot a uvědomit si důležitost ochrany životní prostředí, odhalila však také chování jednotlivců na celostátní a světové úrovni. Nikdo v Lucembursku by nevěřil, že znovu zažije uzavření hranic. Pro velkovévodství má zásadní význam přeshraniční práce a po omezení volného pohybu osob jsme se obávali mj. nedostatku zdravotnických pracovníků.

Tato krize je rovněž příležitostí k zamyšlení se nad naší vlastní zranitelností. Zjišťujeme, že jsem závislí nejen na zdravotní péči, ale také na chování druhých.

Oživit ekonomiku musíme společně. Je třeba zamezit nacionalismu a uzavírání ekonomik, i když některé země hovoří o nacionalizaci hodnotových řetězců v zájmu odolnosti. Na evropské úrovni je potřeba zvážit větší nezávislost na globalizaci. Tato krize nám, abych tak řekla, dala příležitost na chvíli se zastavit a zamyslet se nad sebou.

RENATE HEINISCH: SPOLEČNĚ PŘEKONAT SAMOTU

Jako farmaceutka jsem se v době koronavirové krize intenzivně zabývala tématem rozdílů mezi ženami a muži v otázkách zdraví. Zejména v oblasti duševního zdraví jsou během pandemie COVID-19 rozdíly mezi pohlavími značné.

Muži, zejména pak mladí, jsou častěji než ženy přijímáni na jednotky intenzivní péče a častěji umírají.

Mladé ženy od zavedení omezení volného pohybu častěji onemocní z důvodu nového pojetí své úlohy: nejisté zaměstnání, častější práce na částečný úvazek, větší kontakt s lidmi, méně možností pracovat z domova a nutnost poskytování péče.

Musíme se v rodinách znovu zaměřit na modelovou úlohu žen a starších osob, protože i starší lidé jsou diskriminováni. Budu se i nadále snažit debatovat o tomto tématu.

Sedávala jsem v té době na lavičce před naší lékárnou, kde jsem o tom diskutovala s různými rodinnými příslušníky – každému z nich udělal takový rozhovor radost.

Z ulice jsem se rovněž zdravila se seniory v oknech našeho domova pro seniory, dokonce jsme si spolu i zazpívali.

Samotu je třeba překonat a naše blízké je třeba povzbudit. To musí při podpoře pracovních míst v této oblasti zohlednit i politika, ale než se tak stane, musíme se do podpory zapojit všichni.

Hovořila jsem také s rodiči o otázce vzdělávání a zorganizovala jsem videokonferenci s učiteli na téma mediální gramotnosti.

LAURE BATUT: STRACH, ODOLNOST A CO DÁL?

Nejprve zavládl pocit strachu a ochromení

Ovládl nás skutečný strach. Tento strach vše ochromil a když jsme se každý večer dozvídali, kolik bylo nových obětí, báli jsme se o své nejbližší, o děti, staré osoby a o ty, kteří byli velmi zranitelní. Strach nám připomínal, že na nás číhá hrozivé nebezpečí.

Cítili jsme se ochromeni, když jsme zjistili, že francouzské ústřední zdravotní orgány nejsou na situaci připraveny. Zdravotníci bojovali v první linii a občané v týlu a všem chyběly základní prostředky k tomu, aby se chránili a mohli poskytovat zdravotní péči. Byli jsme ochromeni také tím, že v zemi jako Francie, včetně jejích zámořských departementů, se po zimě, kdy na ulicích probíhaly spravedlivé sociální protesty, naráz zastavila veškerá lidská aktivita, nastal naprostý klid a vylidnila se města i školy.

Svět, jehož globalizace se s pandemií ještě zintenzivnila, se z důvodu omezení pohybu osob roztříštil na množství jednotlivců, kteří od sebe zůstali izolovaní. Pandemie prohloubila všechny propasti.

Stát začal znovu jednat

Veřejné služby, zejména zdravotnictví, mají za úkol chránit životy. Postupně jim byla poskytnuta logistika prostřednictvím opatření, která byla někdy až okázale prezentována, jako například transport několika pacientů vlakem či helikoptérou. A to přesto, že soukromé nemocnice byly připravené pomoci. O pomoc je však nikdo nepožádal.

Podnikům, které zajišťují zásadně důležité služby ve městech, se dostalo pomoci od státu, aby mohly nadále plnit svůj úkol a udržovat naši společnost v chodu prostřednictvím zásobování a úklidu.

Pracovníci těchto podniků však nebyli proti viru stejnou měrou chráněni a ne vždy se jim dostalo uznání.

Poté se vytvořila odolnost

Vytvořila se díky vztahům, např. mezi učiteli a studenty, dále prostřednictvím kontaktů, telefonických hovorů, rádia, televize a médií. Tyto kontakty byly zásadně důležité i zábavné. Bylo třeba se zaměstnat, zorganizovat si čas a pracovat. Občané každý večer ve 20 hodin tleskali v oknech zdravotníkům. Od státu se jim očekávaného uznání nedostalo.

Pracovníci v sobě znovuobjevili vynalézavost. Velice rychle se rozšířila práce na dálku, kterou dříve některým zaměstnancům nepovolovali. Rodiče a zvláště matky se museli věnovat dvěma zaměstnáním – své práci a vyučování dětí.

Činnost odborových organizací spočívající v úloze prostředníka mezi zaměstnanci, zaměstnavateli a vládou znovu získala ve Francii na legitimitě. Musíme doufat, že jim bude nejen nasloucháno, ale že také budou

vyslyšeny.

Evropa

Soudě podle počátečních prohlášení Komise byla ochromena i EU.

Byl ohlášen plán, který zdaleka předčil Marshallův plán. Přinesl velkou naději na obnovu. Vlády a parlament však rychle našly důvody pro dobře známé průtahy.

Řada malých obchodů, které měly málo zaměstnanců a likvidity, však již ve Francii zbankrotovala. Malé restaurace byly prodány pod cenou a mladí lidé, kteří začali podnikat, zkrachovali. Banky jim neposkytly žádnou pomoc. Zaměstnanci mají nárok na částečnou podporu v nezaměstnanosti až do září, ale co nastane poté? I když velké podniky získaly od států podporu, jako např. Air France-KLM (který obdržel 7 miliard EUR od Nizozemska a Francie), ostudným způsobem propouštějí zaměstnance. K tomu všemu dochází v situaci, kdy se po létě na trh práce dostane 700 000 mladých lidí.

Jaká bude budoucnost?

Budoucnost se stále více začíná podobat minulosti. Za prvé proto, že virus se stále šíří. Dále proto, že reformy, které byly aktuální před pandemií, budou realizovány i po ní, ačkoli si je pracovníci ve Francii nepřejí. Vláda ujišťuje občany, že by se z daní neměl financovat 13% propad HDP. Avšak v létě se dále propouštělo a ceny za energii, dopravu, ovoce a zeleninu atd. nadále rostly.

Organizace práce se na základě poučení z krize změní. Práce na dálku, práce prostřednictvím platforem a videokonferencí bude vyžadovat předpisy, které dosud neexistují. Po odolnosti musí přijít na řadu ostražitost. Ukáže krize, že ti ekonomicky nejsilnější ji vždy snáze překonají a že nejvíce postihne ty nejchudší? V pařížském regionu se nejvíce nemocných vyskytlo v nejchudším departementu. Bohužel to není nic nového pod sluncem.

BENTE SORGENFREY: SOUSTŘEDIT SE NA TO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ V ŽIVOTĚ?

Když v Dánsku 11. března vypukla koronavirová krize, byla jsem spolu se svými kolegy plně zaměstnána zajištěním spořádaného útlumu činnosti našich členů. Mnoho zaměstnanců muselo pracovat z domova, jiní za stresujících podmínek v nemocnicích, pečovatelských domech a ve službách, které zůstaly po celou dobu krize v provozu. Jasně odpovědi a úzká spolupráce s kolegy byly nezbytností.

Jsem rovněž místopředsedkyní Evropské konfederace odborových svazů (EKOS), takže jsem potřebovala spolupracovat také s kolegy z jiných zemí. Byla jsem velmi ráda, že se nám – dánské vládě a sociálním partnerům – podařilo dne 14. března uzavřít trojstrannou dohodu o dočasných mzdových kompenzacích. Tato dohoda se vztahuje na zaměstnance pracující v soukromých společnostech, které mají v důsledku pandemie COVID-19 zvláštní finanční obtíže.

Společnosti využily tento nový systém kompenzací mezd tehdy, pokud se rozhodly nepřipojit ke stávajícím ujednáním o dočasném propouštění zaměstnanců bez mzdy. Byly zavedeny režimy podpory pro malé podniky, osoby samostatně výdělečně činné a svobodná povolání. Platnost některých částí dohody brzy vyprší, takže aktuálně jednáme o jejím nahrazení, tak aby byli zaměstnanci i nadále chráněni.

Já sama pracuji z domova a rychle jsem se naučila používat všechny nové virtuální nástroje. Tato doba strávená doma mohla být kvůli nejistotě týkající se budoucnosti velmi stresující, ale nakonec mi umožnila, abych se plně soustředila na svou práci a věnovala více času rodině. Jsem přesvědčena o tom, že uplynulé měsíce poskytly mně i mým kolegům příležitost, abychom se více zaměřili na naše hlavní poslání, a přispěly k větší disciplíně na schůzích. Pro mě osobně znamenaly rovněž to, že jsem se mohla soustředit na to nejdůležitější ve svém životě.

ARNAUD SCHWARTZ: ZDRAVOTNÍ, EKOLOGICKÁ, SOCIÁLNÍ A HOSPODÁŘSKÁ KRIZE – SPOJME SÍLY, ABY BYL SVĚT TAKOVÝ, JAKÝ MÁ BÝT

V době, kdy se prohlubují nacionalistické tendence a mnohé láká autoritářský přístup, má spolupráce na evropské úrovni zásadní význam. Je nezbytné, aby státy spolupracovaly v boji proti viru, ale také proti jeho příčinám a následkům, tím spíše vzhledem k tomu, že budoucí pandemie – stejně jako znečištění, změna klimatu nebo krize v oblasti biologické rozmanitosti – neznají hranice. Evropa má k dispozici účinné nástroje pro to, aby se rozvoj našeho světadílu znovu řídil veřejným zájmem. Tím, že zlepšíme Zelenou dohodu, společnou zemědělskou politiku a víceletý finanční rámec, bychom mohli v široké míře přeorientovat evropské a vnitrostátní projekty a financování, aby Evropa, která je přední světovou mocností, nabrala správný směr a svět byl takový, jaký má být.

Je nesmírně obtížné upřednostňovat spolupráci před soutěží, počínaje jedinci a mezinárodními vztahy konče. Hájit pouze vlastní zájem se zdá velice pohodlné. Tváří v tvář této lákavé tendenci si musíme uvědomit, že tato krátkodobá vize by nás přivedla do záhuby a dopadla by na nás silně jako bumerang. Dějiny nám ukazují, že krize se opakují. Jedná se o obrovskou výzvu, kterou nedokážeme zvládnout sami.

Proto jednoznačně vyzývám k tomu, abychom přestali být sobečtí, spolupracovali a sloužili veřejnému zájmu, a tak tyto krize překonali. Pečujme o sebe, o naše blízké, o cizí lidi v nouzi a o vše živé, co nás obklopuje, a snažme se využít naši energii k úspěšnému překonání těchto nebývalých krizí, které nás postihly.

NOVINKY Z EHSV

Místopředsedkyně pro komunikaci Isabel Caño Aguilar se nelouží navždy

Všechno má svůj čas. Nyní nastala chvíle se rozloučit. Společně jsme strávili dva a půl roku. Od dubna 2018 jsem měla tu čest zastávat funkci místopředsedkyně pro komunikaci bok po boku **místopředsedkyně pro rozpočet Mileny Angelové**.

Využívám této příležitosti k tomu, abych vám, čtenářům EHSV info, poděkovala za vaši věrnost. Bylo nám ctí, že jsme se s vámi mohli podělit o nejlepší okamžiky z našich akcí, seminářů, rozprav, diskusí, plenárních zasedání – zkrátka o všechny iniciativy, které proběhly v tomto funkčním období EHSV, během něž byl **předsedou Luca Jahier**.

Měla jsem to štěstí, že jsem na ředitelství pro komunikaci mohla spolupracovat se skvělým týmem. Budu vzpomínat na všechny ty kolegyně a kolegy, kteří mi byli celou tu dobu nablízku. Kontakt s nimi mě obohatil a naučili mě věnovat hlubší pozornost světu, jenž nás obklopuje. Společně jsme se podíleli na všech iniciativách v tomto funkčním období. Bez jejich práce, angažovanosti a nadšení bych své úkoly nedokázala splnit.

Nesčetněkrát jsme se v praxi řídili myšlenkou, již vyslovila Hannah Arendt a podle níž jednat znamená nalézt správná slova v příhodnou chvíli.

Nezapomenu na všechny ty vzpomínky, tváře a projevy. Uvedla bych například slova novinářů, kteří se zúčastnili seminářů v prosinci, jako byl Andrew Caruana Galizia, jenž vyzval ke svobodě projevu. Nebo také projev Marty Lempart, jež obdržela druhou cenu občanské společnosti v roce 2019 věnovanou rovnosti, kterou získalo polské hnutí Stávka žen, a jež vyzvala ženy, aby se přičinily o změny.

Pamatuji si na rady korespondentů sdělovacích prostředků v Bruselu, které jsme pozvali na schůze komise COCOM: „Naslouchejte svým členům. Všichni mají co vyprávět.“

Na schůzích v Athénách a v Malaze někdy probíhaly velice bouřlivé diskuse. V roce 2018 nám seminář v Athénách, kolébce demokracie, umožnil znovuobjevit kořeny našich evropských hodnot. V roce 2019 jsme se setkali v Malaze na semináři, na němž byla představena řada iniciativ mladých lidí. Znovu jsme zde potvrdili, že Evropská unie je projekt, který je třeba realizovat ve spolupráci s občanskou společností.

Od března 2020 jsme byli nuceni dodržovat omezení pohybu a přeorganizovat naši každodenní práci. Pandemie nás přiměla žít i pracovat odlišným způsobem. Výbor rychle zareagoval. Již 17. března jsme vydali prohlášení a vyzvali jsme k větší solidaritě a společným opatřením na evropské úrovni, abychom mohli účinně řešit následky pandemie.

Úzce jsme spolupracovali s dalšími institucemi, abychom čelili krizi na sociální, hospodářské a politické úrovni. Jako zástupci organizované občanské společnosti jsme jednotně prohlašovali, že pouze společně budeme dostatečně silní na to, abychom krizi překonali.

V rámci naší komunikační činnosti jsme zajistili, aby sdělovací prostředky informovaly o naší legislativní činnosti, která bez přerušení pokračovala. Rovněž jsme si však přáli ukázat, co dělají členové EHSV v rámci boje proti dopadům pandemie ve svých zemích a organizacích.

V rubrice „Dessine-moi...“ jsme zveřejňovali příspěvky členů, kteří se s námi podělili o emoce, úvahy a připomínky vyvolané tím, co prožili během pandemie, kdy se zastavil čas. Především nám však znovu potvrdili, nakolik je Výbor rozmanitý, a pomohli nám seznámit se se všemi kroky, které uskutečnili odboráři, podnikatelé a členové dalších organizací občanské společnosti.

Brzy zahájíme novou kapitolu historie naší instituce. Všem vám děkuji za vaši práci, angažovanost, píli a především za ochotu, kterou jste projevíli při propagaci Evropského hospodářského a sociálního výboru.

Děkuji čtenářkám a čtenářům EHSV info za jejich intenzivní zájem o zprávy, které jsme jim o Výboru zasílali. Dík patří také členům za to, že se s námi podělili o své úvahy. A také skupinám, sekcím a překladatelům za jejich precizní práci, kterou navzdory časovému tlaku odvádějí.

Velký dík si zaslouží tým tiskového oddělení za svou efektivnost a tvořivost a také za to, že vydává tento bulletin, který má stále více čtenářů. Děkuji kolegům z oddělení infografiky, kteří dávají EHSV info jeho uměleckou a technickou podobu.

Neodcházím, ale zůstávám s vámi jako členka. Budu i nadále nadšeně podporovat veškerou vaši činnost týkající se informací a komunikace.

Rozloučím se s vámi citátem Alberta Camuse s nadějí, že se stane naším každodenním heslem: „Tvořit znamená žít dvakrát.“

Milena Angelova, místopředsedkyně pro rozpočet – Je třeba zvolit ten nejlepší postup

Evropská unie prochází dynamickým a klíčovým obdobím. Je zapotřebí koordinovaného úsilí a součinnosti všech institucí, všech zúčastněných stran a všech evropských občanů, abychom zvolili tu správnou strategii pro úspěšné řešení všech výzev a jednali jako silný světový aktér. Evropský hospodářský a sociální výbor hraje v tomto procesu důležitou úlohu coby jedinečná platforma, která shromažďuje a vyjadřuje názory zaměstnavatelů, zaměstnanců a organizací občanské společnosti ke všem závažným aspektům toho, jak lépe realizovat náš společný evropský projekt.

Užší předsednictvo EHSV má za úkol dát Výboru správný směr a v každém funkčním období zvolit nejlepší postup, vytyčit společné politické priority a určit nejlepší způsob, jak je realizovat. Bylo mi velkou ctí a potěšením přispívat po dobu posledních dvou a půl let k tomuto cíli spolu s mými kolegy, jichž se velmi vážím, a společně s nimi usilovat o jeho dosažení. Naše společné úsilí vycházelo z pevného přesvědčení, že každý člen EHSV má jedinečné kompetence, zkušenosti a znalosti, zprostředkovává vazbu s podniky a občany v celé Evropě a zároveň udržuje bezprostřední kontakt s voliči ve své zemi. Proto jsme se snažili, aby všichni členové EHSV pracovali v co nejlepším prostředí a podmínkách a dostalo se jim co největší podpory k tomu, aby mohli využít svůj potenciál a kreativitu, a jejich příspěvky tak byly co nejlépe zhodnoceny a zkombinovány v profesionálních, reprezentativních a vyvážených stanoviscích. Soustředili jsme na to, aby byla naše činnost daleko více zviditelněna, byla strukturovaněji monitorována a

propagována v celé Evropě, a to především u evropských organizací, institucí členských států, činitelů s rozhodovací pravomocí a partnerských organizací.

Pociťuji hrdost a vděčnost, že se nám toho společně podařilo tolik dokázat díky tomu, že jsme spojili síly jako efektivní a soudržný tým, který usiloval o to, aby všichni členové EHSV měli stejné příležitosti a podmínky, a mohli tak společně přispívat k úspěšnému plnění úkolů Výboru. Přeji novému předsednickému týmu vše nejlepší do nového funkčního období!

Umělá inteligence: právní předpisy EU by měly stanovit bezpečné meze pro vysoce rizikové aplikace

EHSV ve svém [stanovisku](#) k [bílé knize Evropské komise o umělé inteligenci](#), které přijal na svém červencovém plenárním zasedání, konstatuje, že biometrické rozpoznávání pro účely sledování, dohledu a vyhodnocování emocí nemají v konceptu evropské umělé inteligence zaměřené na člověka místo.

Evropská komise navrhla, aby byla určitá aplikace umělé inteligence považována za vysoce rizikovou, pokud by měla být používána ve vysoce rizikovém odvětví (zdravotnictví, dopravě, energetice a některých oblastech veřejného sektoru) a zároveň by byl způsob jejího používání

vysoce rizikový – s několika výjimkami, které bude třeba definovat. Pouze v případě, že jsou splněny obě tyto podmínky, bychom měli hovořit o vysoce rizikové umělé inteligenci, která by spadala pod zvláštní předpisy a správní struktury.

EHSV se domnívá, že tato definice s sebou nese riziko vytvoření potenciálně nebezpečných mezer.

„Vezměme si politickou reklamu na Facebooku,“ argumentovala zpravodajka Catelijne Muller. „Reklama je odvětví s nízkým rizikem a rovněž funkci agregace zpráv na Facebooku lze považovat za způsob použití s nízkým rizikem. Během volebních kampaní jsme však byli svědky toho, že šíření falešných zpráv a hlubokých dezinformací generovaných pomocí umělé inteligence na Facebooku může mít řadu negativních dopadů a ovlivňovat hlasování lidí, a to i v případě interferencí pocházejících ze zemí mimo Evropu.“

EHSV se domnívá, že by bylo lepší sestavit seznam společných charakteristik, které by měly být považovány za vysoce rizikové bez ohledu na odvětví.

Také zdůrazňuje, že biometrické rozpoznávání řízené umělou inteligencí pro účely dohledu nebo sledování, vyhodnocování či kategorizace lidského chování nebo emocí by mělo být rovněž zakázáno. Zpravodajka Catelijne Muller zdůraznila, že to platí tím spíše, že neexistují žádné vědecké důkazy o tom, že dokážeme rozpoznat pocity člověka na základě biometrie.

EHSV dále varuje před nekontrolovaným vzestupem technologií pro sledování a zjišťování pohybu osob, které se šíří v naší společnosti v rámci boje proti koronavirové pandemii.

„Techniky a postupy využívající umělou inteligenci k boji proti pandemii by měly být spolehlivé, účinné, transparentní a vysvětlitelné stejně jako jakékoliv další techniky využívající umělou inteligenci v kterékoliv jiné situaci,“ dodala Catelijne Muller. „Měly by respektovat lidská práva, etické zásady a stávající právní předpisy. Měly by být rovněž dobrovolné, protože – ať se nám to líbí, nebo ne – řada technik zavedených během krize zde zůstane natrvalo.“ (dm)

Strategie EU pro rovnost žen a mužů? musí řešit negativní dopady krize COVID-19 na ženy

Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) vyzývá Evropskou komisi, aby urychleně zavedla svou novou strategii pro rovnost žen a mužů a zároveň řešila negativní dopad pandemie COVID-19 na rovnost žen a mužů. Tato pandemie totiž ještě prohloubila stávající sociální a ekonomické nerovnosti mezi ženami a muži a zhoršila násilí páchané na ženách a různé formy jejich diskriminace.

Giulia Barbucci, zpravodajka stanoviska EHSV k rovnosti žen a mužů, které bylo přijato na červencovém plenárním zasedání, prohlásila: „Během pandemie COVID-19 ženy ještě více ohrožuje násilí, chudoba, různé formy diskriminace a ekonomická závislost. Tato strategie by měla být neprodleně přijata, aby ženy přestaly platit cenu za pandemii.“

EHSV ve svém stanovisku uvádí, že Komise musí zajistit, aby byly ve strategii zohledněny negativní dopady krize na rovnost žen a mužů a do všech opatření členských států na oživení bylo začleněno genderové hledisko.

Spoluzpravodajka stanoviska **Indrė Vareikytė** zdůraznila důležitou úlohu, kterou plní sdělovací prostředky při vytváření a udržování stereotypů, jež vedou k předsudkům vůči ženám a způsobují další nerovnosti.

Uvedla, že EHSV požaduje, aby Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE) začlenil do svého příštího indexu rovnosti žen a mužů nový tematický okruh, jímž by byly sdělovací prostředky a reklama. Sdělovací prostředky by tedy měly přijmout kodexy chování a další opatření, které by zakazovaly sexismus a odstraňovaly stereotypy. (II)

Dosažení klimatické neutrality bude do značné míry záviset na schopnosti EU spolupracovat se svými občany.

Dosažení klimatické neutrality bude do značné míry záviset na schopnosti EU spolupracovat se svými občany. Řešení problémů souvisejících s klimatem a životním prostředím se pro EU stalo hlavní prioritou. EU musí provést zásadní změny, změnou klimatu počínaje a klimatickou krizí konče, aby podpořila ekonomiku blahobytu.

Aby bylo možné tyto výzvy řešit a vyvolat příslušné změny, přijala Evropská komise Zelenou dohodu pro Evropu a zahájila konzultace s cílem shromáždit názory na způsoby zapojení veřejnosti do evropského klimatického paktu.

EHSV byl proto vyzván, aby poskytl vodítko, jak využít stávající struktury, jako je dialog s občany a občanská shromáždění, k dosažení požadované společenské angažovanosti v cílech udržitelného rozvoje, protože na ní

bude záviset úspěšnost všech opatření v oblasti klimatu.

„Při provádění klimatického paktu má Komise významnou příležitost a povinnost vytvořit inovativní přístup, který bude odrážet, podporovat a podněcovat činnost, ke které již dochází v občanské společnosti, v rámci komunit, měst a regionů,“ zdůraznil Dimitris Dimitriadis, zpravodaj stanoviska k evropskému klimatickému paktu.

Komise kromě toho navrhuje, aby byl prostřednictvím nedávno navrženého [evropského právního rámce pro klima](#), který stanoví právně závazný cíl dosažení nulových čistých emisí skleníkových plynů do roku 2050, do právních předpisů EU začleněn nový cíl pro rok 2030.

„Nemůže být důležitější chvíle pro to, aby občanská společnost a vlády spojily síly a zavázaly se k provádění právního rámce pro klima, než nyní, kdy přecházíme do období oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19. Tato pandemie nám všem pomohla uvědomit si, že pokud se budeme snažit, můžeme vše dělat zcela jinak,“ podotkl Jan Dirx, zpravodaj stanoviska k evropskému právnímu rámci pro klima. (mr)

EHSV usiluje o vým?nu informací v zájmu digitální ekonomiky a ekonomiky sdílení

EHSV vyzývá členské státy EU, aby s ohledem na digitální ekonomiku a ekonomiku sdílení posílily vzájemnou koordinaci daňových záležitostí na evropské a mezinárodní úrovni. Užší koordinace daňových politik, které se vztahují na toto nové hospodářské odvětví, a vývoj operativních nástrojů a řešení by mohly zlepšit dodržování daňových předpisů, zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž a využít plný potenciál tohoto nového hospodářského odvětví.

EHSV vítá stávající spolupráci mezi Komisí, členskými státy a OECD/G20 v této oblasti. Ve stanovisku, které přijal na svém plenárním zasedání dne 15. července 2020, však vybízí členské státy, aby hledaly řešení na úrovni EU, pokud nebude do konce roku 2020 dosaženo plánované mezinárodní dohody, ani nebude možné její uzavření očekávat v dohledné budoucnosti. Výbor navrhuje, aby byly požadavky na výkaznictví pro podniky působících v rámci digitální ekonomiky a ekonomiky sdílení jasné a harmonizované a aby byl zaveden funkční a přiměřený systém shromažďování a výměny údajů na úrovni EU, nebude-li včas dosaženo příslušné mezinárodní dohody.

Zpravodajka stanoviska Ester Vitale na plenárním zasedání EHSV zvláště vyzdvihla naléhavou potřebu jednat. „Zdanění a daňové politiky je nutné přizpůsobovat neustálému vývoji ekonomiky sdílení. Je důležité, aby orgány na mezinárodní, evropské i vnitrostátní úrovni jednaly účinně a rychle a aby se zabývaly otázkami, které přináší. Řešení by mělo být nalezeno pokud možno na mezinárodní, či dokonce globální úrovni,“ prohlásila zpravodajka Vitale. „Platné daňové předpisy a daňové modely je třeba přizpůsobit novému podnikatelskému prostředí,“ uvedla rovněž. (mp)

EHSV podporuje Evropský rok železnice v roce 2021

Železniční doprava by měla hrát v rámci budoucí mobility EU prvořadou úlohu a stát se nejdůležitějším druhem dopravy. EHSV tedy s radostí podporuje návrh Evropské komise, aby byl rok 2021 vyhlášen Evropským rokem železnice.

Výbor ve svém stanovisku, jež bylo přijato na červencovém plenárním zasedání a které vypracoval Alberto Mazzola, uvádí, že EU musí jednat v souladu s cíli Zelené dohody pro Evropu více investovat do železniční dopravy, a zároveň musí zajistit, aby se tomuto druhu dopravy dostalo větší publicity. Za tímto účelem by EU měla nastolit debatu o osobní dopravě a zaměřit se mj. na taková témata, jako jsou osoby s omezenou schopností pohybu a orientace, digitalizace a environmentální udržitelnost.

Ve snaze oslovit širší veřejnost, a zejména mladé lidi, bude železniční doprava v rámci Evropského roku železnice v roce 2021 představena jako ukázkový příklad inteligentní mobility a inovativního a bezpečného způsobu dopravy. Po celé Evropě budou pro veřejnost, podniky a úřady pořádány projekty, debaty, akce, výstavy a iniciativy, které poukážou na celoevropský rozměr železnice a vysvětlí, proč představuje atraktivní dopravní prostředek a udržitelný způsob cestování po Evropě.

Ve svém vystoupení na plenárním zasedání Alberto Mazzola zdůraznil, že tato iniciativa by měla být „příležitostí, jak lépe informovat zejména mladé Evropany o atraktivitě profesní dráhy u železnice tím, že se podpoří společné iniciativy se sociálními partnery, s vysokými školami, akademickou obcí jako celkem a evropskými mládežnickými organizacemi“. (mp)

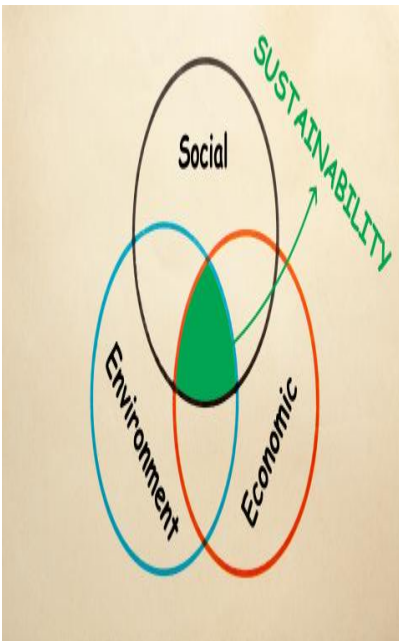

EHSV poukazuje na klíčovou úlohu obchodu při podpoře udržitelného hospodářského oživení po krizi COVID-19

Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) přijal na svém červencovém plenárním zasedání [stanovisko](#) k poslední výroční zprávě Evropské komise o provádění dohod o volném obchodu během roku 2018. EHSV poukázal na klíčovou úlohu obchodu při podpoře „udržitelného hospodářského oživení“ a jako cesty „k tomu, aby podniky mohly znovu vybudovat a znovu uspořádat narušené hodnotové řetězce“. Zároveň vyjádřil politování nad tím, že se ve zprávě o provádění „téměř nezohledňují“ monitorovací aktivity občanské společnosti.

EHSV ve svém stanovisku naléhavě vyzývá orgány a instituce EU, aby z této krize vyvodily důležitá ponaučení. Mezi ně patří nutnost znovu nastolit odolnější, diverzifikovanější a odpovědnější globální dodavatelské řetězce a vytvořit účinnější „nástroje, které umožní uskutečňovat agendu udržitelného obchodu a investic ve všech jeho rozměrech“. EHSV vyjadřuje velké politování nad tím, že práce interních poradních skupin v oblasti monitorování dopadů dohod na závazky, jež se týkají obchodu a udržitelného rozvoje, se ve zprávě o provádění „téměř nezohledňují“. EHSV požaduje, aby byly interní poradní skupiny posíleny, „mají-li úspěšně plnit své monitorovací úkoly“, a „vzhledem k tomu, že kapitoly týkající se obchodu a udržitelného rozvoje v současné době neobsahují žádné závazné nástroje pro vymáhání jejich plnění, vyjadřuje obavy“. (dgp)

Koronavirová krize: Evropské podniky by podle EHSV měly přehodnotit svůj obchodní model

Musíme změnit způsob našeho podnikání v Evropě i ve světě. Dlouhodobé cíle EU zaměřené na dosažení udržitelného hospodářského růstu by však měly i navzdory krizi způsobené pandemií COVID-19 zůstat pilíři naší budoucnosti. Ve svém stanovisku *Posílení udržitelného hospodářského růstu v celé EU*, které vypracoval **Philip von Brockdorff** a jež bylo přijato na červencovém plenárním zasedání, Výbor zdůrazňuje, že současná krize představuje příležitost k přehodnocení a zlepšení způsobu fungování podniků v EU. Nesmí být záminkou pro podkopání cílů vytyčených v Zelené dohodě pro Evropu, ve strategii pro udržitelný růst na rok 2020 a v evropském pilíři sociálních práv.

Jak **Philip von Brockdorff** zdůraznil během rozpravy na plenárním zasedání, „hospodářské problémy, jež přinesla krize způsobená koronavirem, vyžadují, aby došlo ke změně ve způsobu fungování

podniků v EU i po celém světě. Ukázalo se, že dodavatelské řetězce jsou zranitelné a je třeba je zabezpečit. Provozovatelé v EU musejí přehodnotit své strategie dodavatelských řetězců a zaměřit se na jejich diverzifikaci a restrukturalizaci v různých odvětvích. Zároveň je zapotřebí, aby došlo k určité formě odvětvové deglobalizace, a to alespoň v případě těch podniků z EU, jež vyrábějí základní produkty a které by měly zvážit přesun svých výrobních závodů zpět do Evropy.“

Máme-li v nadcházejících letech skutečně zajistit udržitelný růst, musíme reformovat evropskou ekonomiku a pamatovat přitom, že tato reforma musí být založena na udržitelnosti životního prostředí, zvýšení produktivity, spravedlnosti, sociálním pokroku a makroekonomické stabilitě.

Evropská unie musí zaujímat výraznější roli v rámci světového obchodu, což je pro podniky v EU a jejich obchodní vyhlídky zcela zásadní. Stejně tak je zásadní, aby pro firmy působící na globálních trzích platily v celé řadě oblastí rovné podmínky, např. pokud jde o mezinárodní pracovní normy, spravedlivou hospodářskou soutěž a dodržování cílů v oblasti změny klimatu. (mp)

Soustavné změny ohrožují dokončení transevropské dopravní sítě?

Skutečnost, že členské státy EU neustále mění priority své domácí politiky, představuje zásadní překážku, která brání včasné realizaci projektů transevropské dopravní sítě (TEN-T). V souvislosti s tím vyvstávají pochyby, zda se podaří dokončit do roku 2030 hlavní síť. Toto upozornění zaznělo v informační zprávě Hodnocení pokynů pro transevropské dopravní sítě (TEN-T) na období 2013–2020, kterou vypracoval **Alberto Mazzola** a jež byla přijata na červencovém plenárním zasedání EHSV.

K největším překážkám komplikujícím dokončení projektů TEN-T nepatří pouze proměnlivost vnitrostátních politických priorit, která dopadá zejména na projekty přeshraničního významu, ale také odpor občanů a dalších zainteresovaných stran. To dokládá, že s politikou týkající se sítě TEN-T jsou spojeny podstatné sociální a hospodářské otázky, v jejichž rámci je třeba zohlednit potřeby občanské společnosti. Je totiž nezbytné v rané fázi zapojit a konzultovat její organizace, aby mohly být poté uskutečněny náležité kroky a odstraněny problémy při provádění projektů.

Alberto Mazzola během diskuse na plenárním zasedání uvedl: „Sdílíme pochyby zainteresovaných stran, zda se podaří vybudovat do roku 2030 hlavní síť. Tento cíl je však podle nás důležitý, jelikož přiměje členské státy k většímu úsilí. Mimoto se domníváme, že by bylo možné dokončit do daného roku několik rozsáhlých přeshraničních projektů. K co nejlepšímu provádění projektů je nezbytné, aby se zapojila občanská společnost a dohlížela na budování koridorů a přípravu projektů. Tam, kde již v rané fázi proběhly rozsáhlé informační kampaně, postupují projekty velmi dobře, zatímco jinde, kde se tak nestalo, čelí silnému odporu části obyvatelstva.“ (mp)

Globální oteplování – EHSV požaduje nová daňová opatření ke snížení emisí CO₂

Nové daně a doplňková opatření související s emisemi CO₂ sice pomohou, nebude to však stačit. Globální oteplování bude pravděpodobně pokračovat, pokud nebude možné odstranit z ovzduší stávající emise CO₂. Ve stanovisku, které vypracoval **Krister Andersson** a které bylo přijato na červencovém plenárním zasedání, upozorňuje Výbor na skutečnost, že musí být zaveden nový systém, v jehož rámci budou emise CO₂ nejen zdaňovány, což bude mít odrazující účinek, ale bude také možné emise, které jsou již ovzduší, odstraňovat, uchovávat a používat pro jiné účely.

Pan Andersson na plenárním shromáždění prohlásil: „Je důležité využít zdanění k dosažení cílů Evropy v oblasti klimatické neutrality, ale nutné jsou i další nástroje. Bylo by účelné, kdybychom kromě snížení emisí CO₂ mohli také odstranit CO₂ z ovzduší. Proto požadujeme přístup souměrného zdanění vycházející z toho, že příjmy ze zdanění CO₂ by mohly být použity na zaplacení opatření k odstranění CO₂ z ovzduší.“

EHSV dále doporučuje rozvíjet na úrovni EU i členských států s pomocí cílených investic nové technologie, které umožní zachycování a ukládání uhlíku (CCS) a zachycování a využívání uhlíku (CCU). Tato opatření by byla dalším krokem směrem ke snížení dopadu emisí CO₂, což by bylo v souladu s cíli udržitelného rozvoje stanovenými OSN a s Pařížskou dohodou o změně klimatu. (mp)

Podle EHSV vede globalizace bez regulace k nárůstu nerovností

Podpora konkurenceschopnosti, inovací a vytváření pracovních míst by měla být prioritou celosvětové spolupráce v oblasti regulace díky obnovenému mnohostrannému obchodnímu systému, uvádí Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) ve stanovisku, které vypracovali zpravodajové Georgi Stoev a Thomas Student a které EHSV přijal na svém červencovém plenárním zasedání.

V důsledku narušení, jako je to způsobené koronavirem (onemocněním COVID-19), hrozí, že se zastaví globální ekonomika a společenský život. Mezi jeho dopady patří recese v USA, EU, Japonsku a dalších regionech světa, extrémně pomalý růst v Číně a obrovské ztráty, pokud jde o produkci. Vlády musí vyvážit hospodářské škody fiskální a měnovou

politikou a vyrovnat se s očekávanými změnami hospodářského paradigmatu.

„Průmyslový rozvoj v Evropě se nesmí stát obětí nespravedlivého hospodářského, sociálního a environmentálního dumpingu. To by mohlo reálně ohrozit evropská průmyslová odvětví a evropský sociální model,“ uvedl zpravodaj stanoviska **Georgi Stoev**. „Jsme znepokojeni negativním postojem k mezinárodnímu obchodu a globalizaci a vzestupem populismu. Protekcionismus a nacionalismus nemohou nabídnout správná řešení hospodářských a sociálních problémů,“ dodal.

„Evropa naléhavě potřebuje nový projekt vnitřní integrace, společnou hospodářskou, sociální (včetně koordinace v oblasti veřejného zdraví), fiskální, energetickou a environmentální strategii a soudržnou obchodní politiku,“ prohlásil spoluzpravodaj **Thomas Student**. EHSV se domnívá, že Zelená dohoda by měla zasadit novou průmyslovou strategii a obchodní politiku spolu s hospodářskou politikou, regulační politikou a politikou v oblasti hospodářské soutěže do rámce komplexního úsilí o zlepšení životního prostředí, aniž by přitom došlo k ohrožení jednotného trhu a evropských podniků a pracovních míst, a že by měla stanovit ambiciózní environmentální cíle pro průmysl jako celek. (ks)

NOVINKY ZE SKUPIN

[EHSV vyzývá ke zlepšení ochranných doložek pro zemědělství v obchodních dohodách](#)

skupina Zaměstnavatelé v EHSV

Při příležitosti plenárního zasedání v červenci bylo přijato stanovisko z vlastní iniciativy k zahrnutí opatření na ochranu zemědělských produktů do obchodních dohod EU.

V souvislosti s přezkumem evropské obchodní politiky, který zahájila Evropská komise, toto stanovisko umožnilo vyzdvihnout geostrategický význam produkce potravin a nutnost chránit výrobní kapacitu každé země podporou vhodných zemědělských a obchodních politik. Zároveň je zapotřebí zajistit takovou strukturu mezinárodního obchodu, díky níž

budeme schopni se vyrovnat jak s výkyvy produkce, tak i s trvalými nedostatky v určitých zeměpisných oblastech.

Podle zpravodaje **Arnolda Puecha d'Alissaca**, člena skupiny Zaměstnavatelé v EHSV, „nyní umožňuje rozvoj kapacit v oblasti informačních technologií zavádět daleko účinnější opatření. Mohou být rychlá, automatická, přiměřená a vyčerpávající, aby plnila funkci ochrany všech odvětví od výrobce až po spotřebitele.“

Zpravodaj dále zdůraznil, že se „rovněž jedná o příležitost, jak v obchodních jednáních uznat pojem udržitelnosti, aby nebyl upřednostňován dovoz levných produktů, jejichž výroba však není ve srovnání s výrobou v Evropě dostatečně udržitelná. V době provádění Zelené dohody má soudržnost mezi

Jak by reagovala ekonomika, kdybychom zajistili společné minimální normy pro nezaměstnanost v celé Evropě??

skupina Zaměstnanci v EHSV

Probíhající pandemie koronaviru přeměnila hrozící krizi v plnohodnotnou hospodářskou depresi, během níž se HDP propadlo v době míru nejvíce za uplynulých sto let a miliony lidí se ocitly v různých programech nezaměstnanosti nebo částečné zaměstnanosti. Naše sociální systémy jsou na pandemii navzdory své úloze při zmírňování největší části dopadů obecně připraveny stejně špatně jako naše zdravotní systémy, protože byly vážně oslabeny roky úsporných opatření od krize v roce 2008.

Opatření na ochranu pracovníků a jejich pracovních míst jsou kromě toho nevyvážená: neohroženější pracovníci, mezi něž patří například ti, kteří mají dohody o provedení práce a o dalších „nových formách práce“, jsou často ponecháni mimo tradiční systémy ochrany.

Systém podpor v nezaměstnanosti je nejednotný nejen v rámci jednotlivých zemí, ale i mezi nimi. Existují obrovské rozdíly v době trvání a rozsahu podpor, i pokud jde o procentuální podíl nahrazované předchozí mzdy. Studie, kterou nechala vypracovat skupina Zaměstnanci, analyzuje, jak by reagovala ekonomika jako celek v EU a v jednotlivých členských státech, kdyby systémy podpory v nezaměstnanosti měly společnou minimální úroveň rozsahu, doby trvání a vypláceného podílu, a zajišťovaly tak pracovníkům v Evropě společný minimální standard. Studie pomocí využití makroekonomických modelů zkoumá tuto hypotézu na pozadí krize v roce 2008, na pozadí celého rozpočtového cyklu a na pozadí hospodářského útlumu v době pandemie, což je v současnosti aktuálnější.

Výsledky jasně ukazují, že dopad na ekonomiku by byl pozitivní a byl by dále posílen, pokud by byly současně zavedeny i další sociální politiky. Byla by tak zajištěna ochrana pracovních míst a zabránilo by se další hospodářské recesi. Úplné znění studie a další podrobnosti najdete na tomto [odkazu](#).

Byla zveřejněna nová studie Nalezení nového konsenzu ohledně hodnot evropské občanské společnosti a jejich hodnocení, kterou zadala skupina Různorodá Evropa v EHSV

skupina Různorodá Evropa v EHSV

Sdílejí organizace občanské společnosti ve Francii, Německu, Itálii, Řecku, Maďarsku a Polsku společný pohled na hodnoty demokracie, právního státu a solidarity?

Nová studie *Nalezení nového konsenzu ohledně hodnot evropské občanské společnosti a jejich hodnocení*, kterou pro EHSV vypracovalo Centrum pro evropskou politiku (EPC) na žádost skupiny Různorodá Evropa v EHSV, ukazuje, že organizace občanské společnosti ve zkoumaných zemích mají tendenci se při definování těchto hodnot vzájemně přibližovat, ačkoli vykazují rozmanitější interpretace solidarity než demokracie a právního státu.

Studie rovněž ukazuje, že organizace občanské společnosti si jsou vědomy zásadní úlohy, kterou při prosazování těchto hodnot hraje občanský sektor. Organizace občanské společnosti se při tom však potýkají s různými problémy, jež se týkají zejména omezeného přístupu k financování, technologické změny a generační obměny, a především pak nepříznivého politického prostředí. Veřejná správa i samotná občanská společnost ve všech zkoumaných zemích vykazují silící sklony ke konfrontacím, političnosti a menší ochotě ke kompromisům. Organizace občanské společnosti z jižní a východní Evropy popisují svou situaci, vnímání hodnot a výhled do budoucna méně pozitivně než organizace občanské společnosti ze západní části.

Mají-li být organizace občanské společnosti schopny i nadále hájit hodnoty Evropské unie, bude podle studie v budoucnu nezbytná spolupráce a inovace jak ze strany občanské společnosti, tak veřejné

správy na všech úrovních.

Dne 2. září během tiskové konference pořádané na dálku studii prezentoval předseda skupiny Různorodá Evropa v EHSV **Arno Metzler** společně s **Corinou Stratulat**, vedoucí politickou analytičkou EPC, a **Paulem Butcherem**, politickým analytikem EPC.

Další podrobnosti týkající se návrhů a doporučení uvedených ve studii, jež pocházejí od samotných organizací občanské společnosti a od výzkumného týmu, naleznete na webových stránkách EHSV. Studie a její shrnutí, jakož i související tisková zpráva, jsou k dispozici online.

Redakce

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Na tomto vydání se podíleli

Daniela Marangoni (dm)
David Gippini Fournier (dgf)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katharina Radler (kr)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarida Reis (mr)
Margarita Gavanias (mg)

Koordinace

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Adresa

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546.94.76
Email: eescinfo@eesc.europa.eu

EHSV info vychází devětkrát ročně u příležitosti plenárních zasedání Výboru. EHSV info je k dispozici ve 23 jazycích.

EHSV info není oficiální zprávou o činnosti EHSV. K tomuto účelu slouží Úřední věstník Evropské unie a jiné publikace Výboru.

Šíření je přípustné, pokud je uveden zdroj (EHSV info) a vydavateli je zaslán odkaz.

09/2020